

Szovjet jogász-küldöttség hazánkban

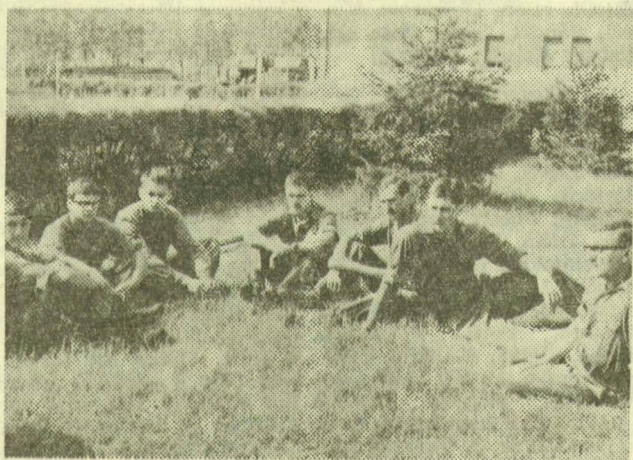
Szardán — négytagú jogászdelegáció élén — Budapestre érkezett A. F. Gorkin, a Szovjetunió Legfelsőbb Bíróságának elnöke. A vendégek tíznapos látogatásukkal dr. Szakács Ödönnek, a Legfelsőbb Bíróság elnökének meghívására viszonzózzák a magyarországi Legfelsőbb Bíróság küldöttségének tavaly a Szovjetunióban tett útját. A vendégek fogadására a Ferihegyi repülőtérén megjelent a Legfelsőbb Bíróság részéről dr. Szakács Ödönnel együtt dr. Gellért György általános elnökhelyettes, dr. Mátyás Miklós és dr. Szijszáró Károly elnökhelyettes, valamint a Legfelsőbb Bíróság több bíróját. Ott volt V. J. Pavlov budapesti szovjet nagykövét. (MTI)

Viharkárok helyreállítására építési kölcsön

A dunántúli viharos időjárás nyomán az utóbbi hetekben Somogy megyében viharok következtében csaknem 200 személyi tulajdonban levő házigatlan rongálódott, illetve semmisült meg.

A pénzügyminiszter az építési és városfejlesztési miniszterrel egyetértésben most rendelkezést hozott, amely szerint Somogy megyében — a fővöben az ország egész területén — személyi tulajdonú házigatlanokba okozott viharok helyreállítására és újjáépítésére is folyósíthat kedvezményes építési kölcsönt az Országos Takarékpénztár. Az intézkedés tehát az elemi károk fogalmkörébe a viharokat is bevonta. (MTI)

Csongrád megyei fiatalok a tiszti iskolán

Fotó: Török

Hét Csongrád megyei fiú a tiszti iskolán

A Kossuth Lajos Katonai Főiskola határőr és karhatalom tagozatán sikeres felvételi vizsgát tett fiatalok augusztus elején Szegeden kezdték meg tanulmányukat. A száznál több tisztiiskolás az ország több megyéjéből sereglett a főiskola szegedi alegységéhez. Csongrád megyéből heten érkeztek. Bognár János Makóról, Ruska György Szentendről, Donka Attila Csongrádról, Gila Dezső Csanádapalotáról, Sinos Attila Sándorfalváról, Szilvási László Apátfalváról és Ceglédi Endre Tiszasszigetről.

A Csongrád megyei fiatalok közös véleménye, hogy elsősorban a középiskolában szervezett honvédelmi nevelés folytatás kaptak kedvet a katonai pályához. Az elhatározáshoz azonban természetesen más tényezők is hozzájárultak. Szilvási, Gila és Ceglédi például már általános iskolás korában elhatározta, hogy határőr vagy karhatalmista tiszt lesz. Ők hárman ugyanis uttoró határőr szakasz tagjai voltak. Szilvási Laci jól emlékszik arra is, hogy öt-hat évvel ezelőtt Apátfalván Beke István uttoró csapatvezető és Parkas István határőr tizedes ismertette és szeretett meg vele a határőr életet. Bognár meg a szakközépiskolában került kapcsolatba a „fegyveresekkel” és bizonyos katonai ismeretek birtokában meg is kedvelte a tiszti pályát. Donka Attilának az édesapja is hivatásos katona volt és a nagybátyja is az, ő tehát „katonadinasztiából” érkezett a főiskolára.

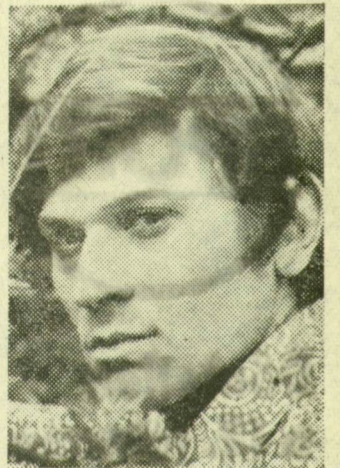
A hét Csongrád megyei fiú — a többiekkel együtt — az első évben Szegeden, azt követően pedig a fővárosban folytatja tanulmányait. A katonai főiskolán és a tanárképző főiskolán előírt kötelező tantárgyakat négy éven át fogják majd tanulni. Négy év alatt több mint harminc tantárgyat kell majd megismerniük. Kötelező idegen nyelvet a német, angol vagy orosz nyelv közül választhatnak.

A főiskolán tudományos szocializmusból, pedagógiából, katonai szakismeretekből és katonai szakdidaktikából kell államvizsgát tenniük. A főiskola eredményes elvégzésével parancsnoki és általános nevelő tanári diplomát szereznek.

A tisztjelöltek jó ellátásban részesülnek. Elhelyezésük, ételmezésük és ruházatuk ingyenes. Az első évben zsoldot kapnak. A második, harmadik, negyedik évben a zsoldjukat beosztási illetményrel és tanulmányi eredménytől függően hallgatói pótlékkal egészítik ki. Egy hallgató havi illetménye tehát az ezer forintot is elérheti.

Gaszó Béla

Mercutio és a karate

Ó volt a fiú a Fejes Endre Jó estét nyár, jó estét szerelem című könyvéről írt filmben. Ragyogóan játszott. Játszott? Inkább élt. A kamaszok a film után egy ideig gyakorolták a gesztusait. Harsányi Gábor ezzel a filmmel került a figyelem fókuszába. (Egyébként legutóbb a táncdal-fesztiválon zsűrizett. Ó volt a legelőzőbb zsűritagok egyike. Mindenki 18 pontot adott és mosolygott. Plusz kettő...)

Szegedre Shakespeare: Rómeó és Júlia drámája Mercutiojaként érkezett, s első

tamra ragasztott púp nélkül is el tudnám játszani. Richard csodálatos figura. Végletes. Zseniális. Ravasz és okos. Gnóm és igazi férfi. No és Zuboly... Őt is szeretném. Bár az is igaz, hogy sokat nem álmodozom — még szerepekről sem. Eddigi pályám megtanított, hogy mindent egyforma hittel, és jól kell eljátszani.

— Két Shakespeare-szerep... Modernnek?

— Mrozsok. Az 5 világa van közel hozzám.

— Melyiket szereti jobban; a színházat, vagy a filmet?

— A színházat, és abban is a komikus szerepeket. Úgy érzem, komikus alkalmat megtalálása a nehezebb dolog, és én szeretem a nehéz feladatokat.

— Szereti-e a pódiumon a versmondást?

— Magyarországon van egy kialakult versmondási stílus. A televízióban sokszor látni... a színész kiáll, s mondja, értelmezi a verset rezenenestelenül és rendületlenül. Szerintem verset úgy kell mondani, hogy az előadónak át kell szűrni a költemény mondanivalóját a saját egyéniségén, s hozzá kell tennie saját gondolatait. Ez nem hamisítás, hanem az interpretáció lényege. Ja és, a költők ne mond-

janak verset. Többnyire szörnyű, ahogy csinálják. Én különösen Csoóri Sándort szeretek mondani pódiumon.

— Hobby?

— A lovak és a karate.

— ???

— Hajtó vagyok — természetesen az amatőrök között az úgaton.

— Ismeri Csurskát?

— Természetesen. Ő is mindig kinn van a lóversenyen. Nagy író.

— És a karate?

— Japán önvédelmi sport. Tenyéréllé lehet útni és rugni is lehet benne. Megmutassam?

— Köszönöm, inkább ne. Nem vagyok acélból.

— Mire készül?

— Új Fejes Endre-darab. Cserepes Margit házassága a címe.

Petri Ferenc

A Szegedi Ünnepi Hetek mai programja

XIII. Szegedi Nyári Tárlat a Horváth Mihály utcai képtárban.

Samu Katalin szabadtéri szoborkiállítás a Tanácsköztársaság úti sétányon.

Fotóklubok 8. Szegedi Szalonja a Bartók Béla Művelődési Központban.

Kör '68 alkotócsoportjának fotókiállítás a Sajtóház művészklubjában.

Ötvös- és ékszerbemutató a Képesarnok Kárász utcai kiállítótermében.

Lechner Lajos-émlékiállítás a Móra Ferenc Múzeum kupalocsarnokában.

Elő szegedi képzőművészet címmel a Móra Ferenc Múzeum kiállítása a Szegedi Galéria termében.

A szegedi könyvtár a nemzetközi könyvévben címmel a Somogyi-könyvtár könyvrítkaságainak bemutatója az olvasóteremben.

Képzőművészet a színpadon című kiállítás az újszegedi November 7. Művelődési Központban.

Szeged környéki népelet című kiállítás a tápi művelődési házban.

Karig Sára estje

Képernyő

A műfordító személytelen, bár személye a legfontosabb az eredeti alkotás és más-ajkú közönsége között. A műfordító mégis személytelen, nincs híre-neve, az olvasó rendszerint még a rövidebb szerzői előszót is átlapozza; a művek élete a könyvek rektóján, elvéve a címlaldán kezdődik, a címlaldal hátlapján nagyon-nagyon ritkán. Többnyire itt áll a műfordító neve.

Ha találomra megkérdeznék úgy háromszáz embert, közülük mind ismeri Arany János nevét, majdennyi Babits Mihályét, kevesebb Benedek Marcellét — Karig Sárát talán senki. S ha föl-kérdeznék, az említettek munkásságát milyen körben határolnák be, csak nagyon kevesen gondolnának a műfordításra, pedig legjelentősebb műfordítóinkról van szó. Az olvasó általában azok nevét „jegyzi”, akik más munkásságuk révén már rangot szereztek — a többiekről csak a „szakma”, az irodalomtörténet tud. S lám a televízió: a kedd esti Világirodalmi Magazin óta Karig Sára neve sem ismeretlen. Az elmúlt években két irodalmi folyóirat született a képernyőn — az egyik, a magyar irodalmi Fáklya, már sehol. A másik, a Világirodalmi Magazin viszont egyre színesebben, sokoldalúbban látja el népművelői hivatását — utóbb új profillal, a műfordító szerzői

estjével kísérletezve változatlanul népszerű formáját adja a cseppben érzékelhető tengernek, vonzó bepillantást öt földrészt irodalmába. A válogatás természetesen nem nélkülözhet bizonyos fajta esetlegességet, s ami ezzel együttjár, maguk a darabok, jelenetek, dramatizált átdolgozások, vagy részletek is elég vegyes színképben állnak össze. A keddi válogatásban az ír Sean O'Casey Esti meséje például csak halvány sziluettje a neves drámaíró nálunk is ismert színpadi költészetének, Nyikolaj Csukovszkij Iriját

(A kislány) viszont sikerült átmenteni, csakúgy Gert Hoffmann kaffkai ihletésű kegyetlen szatirját (A madarasi ügynök) vagy Maurice Maeterlinck szimbolizmusát (Szent Antal csodája).

Egyet hiányoltunk csak a másfél órás programban, Karig Sára szerzői estjében. Hogy magáról Karig Sáráról nem esett szó, legalább pár tőmondat, mint ilyenkor rendszeren szokott lenni. A gesztus, mellyel a Világirodalmi Magazin műfordítói életművekre reflektoroz, így kicsit udvariatlan maradt.

N. I.

Módosított Zaporozsec

Az idén 3 ezer várakozó kapja meg

Ismét kapható a hazai autópiacon a Zaporozsec típusú személygépkocsi, megkezdődött az e típusokra várakozók igényeinek sorszámszerinti kielégítése, folyamatosan vesznek fel új megrendeléseket.

A hazai autósok és az autótárolmányosok táborában 1970 tavaszán nagy érdeklődést váltott ki az olcsó kategóriába tartozó Zaporozsec 966 típusú gépkocsi, amelyből 3 ezer közlekedik hazánkban. „Eltűnésének” okairól és ismételt megjelenésével kapcsolatban a Merkur vezetői tájékoztattak.

A Zaporozsec premierjét gyors népszerűségével együtt

néhány probléma is kísérte. A megfelelő alkatrészellátás hiánya, a kocsi néhány, a szereléssel összefüggő, hibája, a tulajdonosok és a javítóüzemek tapasztalatlansága következtében szélsőségesen ellentétes nézetek alakultak ki az autóról.

A Zaporozsec-gyár a kocsi minőségére vonatkozó észrevételeket elemezte és elfogadta. Az üzem változtatott, s javított gyártástechnológiáján, elsősorban a szerkezeti részek megmunkálását tette precízebbé, s javította a karrosszériaelemek illesztését: a kocsi új, tetszesebb műszerfalat kapott, az irányjel-

Elhunyt Szirtes József

A budapesti művészvilág kedvelt egyénisége, Szirtes József, a Rátkai Színházklub igazgatója 51 éves korában elhunyt. A munkásmozgalom régi harcosa volt, a Munka Erdemrend tulajdonosa.

Odesszai újságírók a Szegedi Ruhagyárban

A Csongrád megyei Hírlap és a Délmagyarországi vendégeként meggyenkben, tartózkodó újságírók, Kudrjavceva Felicata Dmitrijevna, valamint Neil Alekszandrova Nyekraszova, az odesszai Znamja Kommunizma munkatársai, tegnap ellátogattak a Szegedi Ruhagyárba, s többek között megtekintették a gyári óvodát.